

SLOVENSKI NAROD.

Izšla vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po pošti, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 50 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne peti-vrste po 12 h, če se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 6, in sicer uredništvo v I. nadst., upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravištva telefon št. 85.

Pred shodom zaupnikov narodnonapredne stranke.

I.

Shod zaupnikov narodnonapredne stranke je sklican na nedeljo dne 25. marca v Ljubljano.

Neposredni povod za ta shod je volilna reforma. Vprašanje o demokratiziranju ustavnega življenja je prišlo na dnevni red z nekako elementarno silo. Dolgo let je bila splošna in enaka volilna pravica samo nekaka paradna točka v programih različnih strank. Postala je aktualna v tistem trenutku, ko je to vlada hotela na višje povelje.

Vzroke, iz katerih je vlada sprožila in uprizorila roko v roki s c. kr. socialnimi demokrati volilno gibanje in zlasti veliko demonstracijo z dne 28. novembra, je prav lahko uganiti. Odločilna ni bila. Ne želja, da bi širše mase prišle do veljave v javnem življenju, ne demokratični nagibi, ne namen, spraviti potom splošne in enake volilne pravice narodnostno vprašanje v stran — odločilni so bili zgolj in edino dinastični nameni. Gautsch se je vedno najbolj odlikoval po najboljšejnem pomanjkanju značaja. Kar je Schmock v žurnalistiki, to je Gautsch v politiki. Najprej se je odločno izrekel proti splošni in enaki volilni pravici — čim je od zgoraj zapihal drug veter, je takoj presedlal in je zdaj poklican, da uveljavi reformo, ki jo je še pred nekaj meseci javno proglašal za občno nesrečo.

V tem oziru so v sedanjem stadiju volilnega vprašanja vse rekrimacije brezplodne in zaradi tega odveč. Morda se izpolnijo dinastiji nameni, ki jih hoče doseči s splošno in enako volilno pravico, morda pa postane splošna in enaka volilna pravica nekak trojanski konj, ki pripelje v politično areno Domajce in ti bodo potem delali po homerskem zgledu.

Z današnjim dnem se začne v poslanski zbornici razprava o vladnem

*) Prijavljamo te serije člankov le kot nasvet posameznega somišljenika.

načrtu za volilno reformo na podlagi splošne in enake volilne pravice. Izida parlamentarnega boja zaradi tega načrta ne more nihče prorokovati, vendar je skoro neizogibno, da se v doglednem, morda celo v jako kratkem času izvedejo glavni principi tega načrta in zato je nujno potrebno, da je narodnonapredna stranka popolnoma pripravljena za to eventualnost.

Z uvedbo splošne in enake volilne pravice se temeljito izpremenijo vse politično in sploh vse javno življenje v državi in tudi na Slovenskem in zato ima narodnonapredna stranka dolžnost, da se primerno organizira in tudi novim razmeram primerno uredi svoj program.

Take organizacije, kakor jo ima klerikalna stranka, ne more ustvariti nobena druga stranka. Katoliška cerkev ni danes drugega nič kakor strankarska organizacija; katoliški duhovniki niso nič drugega več, kakor navadni, z duhovsko avtoriteto oboroženi politični agitatorji, ki tudi vedno nastopajo kakor pravi „Wahlhunde“. Napram taki organizaciji ni mogoče ustvariti enakovredne druge organizacije, ali ustvariti se mora organizacija, po kateri bo mogoče koncentrirati ljudske sile in omogočiti enotno delovanje in enotno vojskovanje.

Tudi revizija narodnonaprednega programa je neizogibno potrebna. Na shodu zaupnih mož 1. 1894. sklenjeni program je nejasen in površen. Revizija je toliko potrebnejša, ker so se od 1. 1894. bistveno premenile vse politične, narodnostne, kulturne, socialne in gospodarske razmere.

S temi razmerami se mora spraviti program v soglasje, med tem, kar eksistira in med tem, kar je zapisano, ne sme biti nobenega nasprotja.

Program in organizacija morata biti taka, da odgovarjata končnemu smotru narodnonapredne stranke. Ta smoter ni in ne more biti drugi, kakor zagotoviti vsem Slovincem nacionalno življenje in napredovanje. Kulturno in gospodarsko blagostanje in socialno za vse

sloje kar mogoče najugodnejše razmere.

Pomoške in pogoje takemu stanju obsegaj program, organizacija pa naj služi, da dobi stranka potrebnih moči za uresničenje takega programa.

Stranka, ki je zastopnica nacionalnih in naprednih idej, mora seveda svoj program tako urediti, da ga morajo podpirati vsi Slovenci, ki stoje na stališču nacionalizma, demokracije, svobodomiselnosti in socialnih reform v okviru sedanjega družabnega reda. Samo na ta način se dajo osredotočiti vse sile na skupno in enotno delo in pridobiti narodovo maso, ki je doslej v tercijski brezbriznosti živela skoro animalično življenje in bi z uvedbo splošne in enake volilne pravice stopila popolnoma nepripravljena v politično areno.

Slovenska masa danes niti pojma o razločku v stremljenjih klerikalne in narodnonapredne stranke. To je faktum, ki zna imeti mnogo slabih posledic vsaj v prvem času. Največ je tega kriva nezadostna organizacija in pa neagilnost.

Jedro narodnonapredne stranke so imovitejši posestniki in mestjanje. Ti imajo mnogo prednosti, a imajo tudi mnogo napak.

Glavna je pač ta, da nimajo pravega smisla za krivice, ki se gode siromašnejšim slojem, delavcem in malim posestnikom, in za težave, s katerimi se ti bore. Nihče ni doslej poskusil te sloje poučiti in jih politično izobraziti, jih seznaniti z idejami napredka in svobode.

To je vzrok, da so klerikalci zamogli maso našega naroda, propadajočega kmetovalca in deloma tudi delavca, ujeti v svoje zanke in si pridobiti precejšnjo politično moč.

Kmet. družba štajerska in Slovenci.

S Štajerskega 4. marca.

Kruti naši sovražniki Nemci osnovali so več društev, katerih edini namen je, zatreti in uničiti slov. življenja na Štajerskem. Prvo tako društvo je

zloglasna Südmarka. S pripomočjo tega društva se kupuje slov. zemlja zlasti ob jezikovni meji ter se prepušča nemškimi naseljenikom. Po naših ponemčenih trgih in mestih pa to društvo podpira politične svoje privržence. Drugo tako društvo je nemški „Sulverein“, kateri ustanavlja na čisto slovenski zemlji šole, v katerih se slov. otroci odgojujejo v vsenemškem duhu. V teh šolah se slovski otroci popolnoma odtujijo svojem narodu in ko dorastejo, bodo postali najostudnejši odpadniki in najbolj zagrizeni sovražniki in zatiralci svojega naroda. In tretja v tej družbi je „Kmetijska družba štajerska“, katera hoče slovenskega kmeta pritegniti na se ter ga tako spraviti ob vso narodno samostojnost. Dasi ta družba že mnogo let obstoji in da-si dobiva kaj lepe prispevke od države in dežele, tako vendar o njenem delovanju na kmetijskem polju pri nas ni najmanjšega sledu. Pred kakimi 20 leti je imela ta družba tudi na slov. Štajerskem mnogo podružnic in prav lahko bi bila uspešno delovala na kmetijskem polju, ako bi ji bilo sicer na tem kaj ležeče. Pa kmalo se je pokazalo, da te podružnice niso drugega, kakor postojanke, katere pod zaščito kmet. družbe v Gradcu delajo propagando za utrjenje in razširjenje nemštva med slovenskim ljudstvom. Odborniki teh podružnic so bili vedno sami Nemci in le prav redki so bili Slovenci, da bila katera podružnica imela iz zavednih narodnih mož sestavljeni odbor. Zato se pa tudi ni čuditi, da se te podružnice med našim ljudstvom niso nikdar vživele, kajti mu je bil nemški duh, ki je vladal v teh podružnicah, skrajno zoprn. Ker se tudi Nemci, ki so v teh podružnicah imeli prvo besedo, za napredek kmetijstva med ljudstvom niso posebno zanimali, zato so se sicer nekaj let živovarile, potem pa so začele druga za drugo propadati, ne da bi bile za seboj pustile le najmanjši sled svojega delovanja na kmetijskem polju. Le nekaj kmetijskih razstav so te podružnice v raznih krajih priredile, pa kdor je te razstave videl, tisti bo še vedel, da so imele popolnoma nemško lice, ka-

kor bi se bile priredile tam gor kje v nemškem rajhu. Slov. ljudstvu so ostale te razstave skoraj popolnoma neznane ter se jih tudi navadno na noben način ni udeležilo, vsled česar se tudi namen, katerega imajo take razstave, ni dosegel, in je tako tudi tostransko delovanje kmetijske družbe štajerske ostalo brez vsakega uspeha.

Ker so torej takratni pošteti in za blagor naroda navdušeni možje spoznali in uvideli, da štajerska kmetijska družba za prosep kmetijstva pri nas prav nič ne stori in da vodijo njo čisto drugi nagibi, kakor skrb za blagor, napredek in srečo našega naroda, zato so jeli premišljevat, kaj bi bilo storiti v prosep umnega kmetijstva med slovenskim ljudstvom. Spoznali so pa, da bi se zamoglo na tem polju le takrat uspešno delovati, ako se za slov. Štajer osnuje samostojna kmetijska družba, ali pa vsaj samostojen oddelek kmetijske družbe štajerske, kakor se je to zgodilo tudi v nekaterih drugih deželah, v katerih prebivajo različni narodi. Ko so pa s to veskozi opravičeno, času in razmeram primerno zahtevo stopili v javnost, so zagnali ti Nemci, katere nam najnovejši naši slovenski poliki slikajo in predstavljajo kot naše iskrene prijatelje, po svojem časopisu velik krič, češ, da se tej zahtevi ne sme nikdar ugoditi, kajti stori kmet. družba za prosep in povzdigo kmetijstva pri nas Slovincih itak več, nego je treba. Ako bi bilo tedaj tej družbi res na tem kaj ležeče, da se pri nas kmetijstvo povzdigne, tedaj bi se morala ona prva za tak samostojen oddelek že z ozirom na jako različne krajevne razmere prav gorko zavzeti ter nje ustanovitev na vso moč pospeševati in podpirati. Družba bi pri tem prav nič ne izgubila, dobra stvar bi pa neizmerno veliko pridobila. Pri nas imamo mnogo v raznih kmetijskih strokah popolnoma izvedenih in izobraženih mož, kateri bi gotovo z velikim veseljem v takem društvu delovali v blagor in prid svojega naroda; ljudstvo pa, katero bi uvidelo, da se mu res hoče pomagati, bi se radovoljno pridružilo in tako bi se bilo pri skupnem delovanju

LISTEK.

V hiši žalosti.

Povest iz tržaškega življenja; spisal Vinko Ruda. (Dalje.)

Pikardiju ni bilo mogoče imponirati. Poznal je in preziral vse poze ter se rogaj vsemu, kar mu je bilo neumljivo ali neverjetno.

„Ah — v Diavoletta si zaljubljen. Coccoło benedetto — kako se mi smiliš. V Diavoletta je zaljubljenih nebroj žensk, a ves Trst je priča, da zanje še ni izdal niti krajcarja. Zdaj seveda umejem, zakaj si k meni prišla po denar. Ali pa tudi veš, Lavra, da zasluži Diavoletto toliko denarja, da bi lahko prav sijajno skrbel za svoje ljubice. Noben častnikar v Trstu ne zasluži toliko, kakor tvoj Diavoletto in ti hočeš, naj jaz s svojim težko pridobljenim denarjem vzdržujem Diavolettovo ljubico. Sicer sem dober kristjan, ali vzlic temu ne sedem na take limanice. Pojdi torej k Diavolettu.“

„Ah, vi me ne razumete, gospod Pikardi,“ je bolestno zavzdihnila

Lavra. „Trebalo je, da vam vse povem.“ In začela je naglo pripovedovati, kako je že dolgo sanjara o Marku, kako se je z njim seznanila, kako je v njenem srcu vzklikla vroča ljubezen do njega in kako je prišlo do tega, da se je z njim sporazumela. Povedala mu je tudi, da ji je Marko naložil za preizkušnjo mesec dni tihega življenja, kako je prišla v zadrego, kako je zastavila in prodala vse svoje dragocenosti in kako jo je končno strašna revščina Tomajevih prisilila, da se je obrnila do svojega nekdanjega ljubimca in ga prosi posojila ne za se, nego za siromašno rodovino, ki bi morala iti v smrt, če se ji ne pomaga.

Pikardi je ravnodušno pušil svojjo smotko in mirmo poslušal. Le semintja je zmajal z glavo.

„Kar sem rekel, to sem rekel. Tvoj duhoviti Diavoletto je velik osel. Ženski, ki ima take oči, kakor ti, in je vajena veselega življenja, bi pameten človek nikdar ne naložil mesec dni posta. Zdi se mi, ljubša Lavra, da te ima tvoj Diavoletto za norca in se ti v krogu svojih prijateljev in svojih prijateljic smeje.

Meni to lahko verjameš, saj si sama rekla, da sem razumen človek in da bi bil lahko tvoj oče.“

Pikardi je vstal in vzel iz omare škatljico.

„Glej, Lavra, v tej škatljici je lična zapestnica, tista, ki si jo zahtevala za svoj god. Ta zapestnica počiva na dveh stotakih in čakala je nate že ves mesec. Tako sem hrepenel po tebi, da sem sklenil, ti dati na mesec dvesto goldinarjev, če se vrneš k meni. Dobro veš, Lavra, da te ljubim, četudi na svoj način, številko petakov, ki ti jih hočem dati vsak mesec, ti kaže stopnjo, katero je dosegla moja ljubezen. In če bi nenadoma umrl — no, tudi za ta slučaj sem za-te primerno poskrbel. Ako pa že nikakor nečeš začeti novega razmerja z menoj, privošči mi vsaj še en poljub; če mi ga ne moreš dati iz dobrega srca, daj mi ga iz usmiljenja. Dober star dečko sem ti le bil in to dolgo časa. Nikdar ti nisem odrekel nobene prošnje, no, in če mi za slovo privoščiš še en poljub, ne bo tvoj Diavoletto čisto nič oškodovan. Ko bi me pustila kar tako brez slovesa, bi moral misliti,

da nisi več tisto dobro dekle, ki me je včasih tako rado obiskovalo. In pa — kdo ve, če me čez nekaj mesecev naposled le ne boš potrebovala. Če usahne tvoja ljubezen do Diavoletta ali njegova ljubezen do tebe — in to se preklicano lahko zgodi — bi bilo le dobro, če bi imela v rezervi starega dobrega prijatelja, ki ima v svoji blagajni nekaj drobiža in ki je za izkazane prijaznosti hvaležen.“

Med temi besedami je Pikardi lahko položil Lavri roko okrog pasa in je trepetajoče dekle stisnil k sebi. Neusmiljena realiteta in resničnost njegovih besedi je padla Lavri na dušo kakor slana na mlado cvetje; njeni trdni sklepi so se začeli porirati, njeni nameni so ginevali, in ko jo je starec poljubil, se ni branila. — — —

Marko je imel ta dan različne sitnosti v redakciji. Moralni in materialni uspehi, ki jih je dosegal, so tudi njemu, kakor sploh vsakemu človeku nakopali mnogo tajnih sovražnikov, ki so mu iz zavisti in iz hudobije metali polena pod noge in mu s tem še povečevali bolesti, ki mu jih je provzročil njegov poklic. Neje-

voljen je zapustil redakcijo in se odpravil domov, živo in z vso silo ga je zopet prešinilo hrepenenje, da bi že mogel odložiti pero, se umakniti ven na deželo v samotno hišico, daleč od Trsta, kjer bi živel brez spominov in brez želja...

V tej slabovoljnosti mu je bila misel na Lavro nekaka tolažba. Rekel si je, da ga mora silno ljubiti, nesebično in požrtvovalno, ko tako natančno in vestno izpolnjuje njegove pogoje. Vedel je, da mora čas preskušnje biti jako mučen za razvajeno Lavro, saj je bil mučen celo za njega samega in prav zato je bil Lavri hvaležen, da ni ves čas ne enkrat poskusila ga odvrniti od tega pogoja. „Značajna je in trdno voljo ima“, si je rekel grede proti svojemu stanovanju in oziraje se na okna, kjer je domneval, da Lavra nanj čaka. In veseleje je stopil v svoje stanovanje ter si slikal v duhu, kako vse prijetneje bo njegovo življenje, če bo stala ob njegovi strani lepa in mlada ljubica, ki mu bo slajšala ure samote in melanholije in kako idilično mirno in srečno bo to življenje šele tedaj, ko zapusti Trst in se preseli na deželo. (Dalje prih.)

nadejali največjega uspeha in blagoslova za naš narod.

Ako si tedaj ta družba sedaj prizadeva po raznih od nemške gospode v Gradcu odvisnih agitatorjih osnovati prav mnogo svojih podružnic po slov. Štajerskem, tako ji pri tem ni toliko pri srcu blaginja našega naroda, temveč so ji merodajni čisto drugi nagibi, katerih pa žalibože tudi pri nas vsi ne spoznajo ali pa tudi spoznati nočejo. Nemška gospoda v Gradcu hoče v svojo nemško mrežo uloviti slov. kmeta in ga tako trdo prikleniti na Gradec in ko bi kdaj zopet kdo stavil nasvet, da se za slov. Štajer osnuje posebna in samostojna kmet. družba, zavrnil se bode z vso odločnostjo, češ, da je to vse-skozi nepotrebno, kajti so vsi slov. kmetje udje štaj. kmet. družbe, kar dovolj dokazuje, da so ž njo popolnoma zadovoljni in da torej dotične želje ne izvirajo iz ljudstva, temveč so to le pretirane in vsesokoli neutemeljene zahteve posameznikov. Zato pa nikakor ne moremo umeti tistih naših slovenskih politikov, ki si tako močno prizadevajo, spraviti naše ljudstvo v to nemško mrežo.

Nedavno smo imeli priliko govoriti o tej zadevi z nekim duhovnikom, kateri je bil nekaj časa član neke kmetijske podružnice. „Sam sem imel priliko se prepričati — je dejal — da podružnice štajerske kmetijske družbe nam prav nič ne koristijo in prav neumljivo mi je, kako se more še kdo za snovanje teh podružnic pri nas navduševati.“

Če nadalje pomislimo, da v osrednjem odboru štajerske kmetijske družbe ni nobenega zavednega Slovenca, pač pa je v tem odboru mnogo takih Nemcev, in slov. odpadnikov, kateri so znani kot zakleti sovražniki slov. ljudstva, tedaj pač nikakor ne moremo misliti, da bi imeli ti ljudje resno in odkritosrčno voljo za zboljšanje gmotnega stanja nas Slovencev kaj storiti.

Ako hočemo v kmetijstvu napredovati, tedaj je neobhodno potrebno, da preskrbimo našemu kmetu dovolj in dobrih kmetijskih šol. Ste pa že kdaj slišali, da bi se bila kmetijska družba štajerska za prepotrebno slovensko kmet. šolstvo zavzela, kar bi vendar morala storiti, ako bi se za napredek in prospek kmetijstva pri nas le količkaj zanimala. Ravno nasprotno! Ni še dolgo tega, ko je eden njenih odbornikov pri nekem zborovanju ves srdit grmel proti nameravani ustanovitvi slov. kmetijske šole, rekoč, da je to velika nevarnost za nemstvo, ako se prihodnji slov. gospodarji podučujejo v slov. jeziku. In pri znanem vsenemškem zborovanju, kjer se je sklenilo zastaviti vse moči, da se zatre slovenski življenj na Štajerskem, je kumoval tudi eden teh gospodov. In od ljudi take baže naj bi pričakovali uspešnega delovanja za blagor in srečo našega naroda! Za udmino, katero bodo naši podružničarji plačevali, bodo dobivali list, katerega družba izdava. To je sicer resnično, ravno tako resnično je pa tudi, da bode družba prav vesela, dobiti pri nas dovolj naročnikov za list, katerega le malokdo čita in ki je brez dvoma najslabši med listi te vrste. Zlasti pa slov. izdaja ni drugaga, kakor borna prestava nemške izdaje; izvirnih slov. člankov, katere bi pisali slovenski veščaki, ki poznajo naše razmere, zastojni iščeš v tem listu. Pač pa čitaš skoraj v vsaki številki dolgočasna z imeni nemške gospode natlačena poročila o raznih zborovanjih po nemškem Štajerskem, katera so pa tako suhoparna, da pri nas prav nikogar ne morejo zanimati. Pri vsem tem pa zavzema ta list proti slovanskim narodom skrajno sovražno stališče. In iz takega lista bi se naj naš kmet učil umnega kmetijstva, za tak list naj bi plačeval udmino?!

Naše končno mnenje o tej zadevi je tedaj, da bi bilo za nas jako opasno, ako bi stopili v kakršnokoli odvisnost in zvezo s štajersko, po vsem nemško kmet. družbo, kajti je ona ravno tako zakleta sovražnica slov. narodnega gibanja, kakor Südmarka in Schulverein, temveč da se postavimo tudi v gospodarskem oziru povsem na svoje noge, ter odločno zahtevamo na merodajnem mestu, da

se za slovenski Štajer osnuje, ako že ne samostojna kmet. družba, pa vsaj samostojen oddelek kmetijske družbe štajerske, v katerem bodo imeli prvo besedo slov. kmetovalci, ne pa nemški graščaki, ostudni slov. odpadniki in pristaši „Ptujkega Štajerca“, kateri se posebno ogreva za snovanje kmet. podružnic med našim narodom. In temu listu — čujte in strmite — pritrkavajo tudi nekateri naši listi in med njimi v prvi vrsti ljub. „Slovenec“.

Samostojna kmetijska družba poleg dovoljnega števila prepotrebni slovenskih kmetijskih šol bodi zana-prej naša neuporekljiva zahteva, bodi smoter in cilj našega prihodnjega delovanja na gospodarskem polju in uverjeni smo, da se bode sčasoma vse doseglo, ako smo le dovolj odločni in vztrajni. Dokler se pa tem našim zahtevam ne ugoti, pa pristopimo kot udje h kmetijski družbi kranjski. Vsakdo, ki je ud te družbe, dobiva izvrsten kmetijski list, katerega pišejo vseskozi izkušeni možje; poleg tega pa še dobi vsak po 4 sadna drevesa na leto, umetna gnojila, galico, razna semena in še druge kmetijske potreščine pa ravno po tisti ceni, kakor družbeni udje na Kranjskem.

Bodoče državnozborsko zasedanje.

Dunaj, 5. marca. Ministrski svet je že v soboto določil program za bodoče zasedanje državnega zbora, ki se otvori jutri. Vlada upa, da bo mogoče nujne predloge tako hitro rešiti, da se začne že jutri, ali vsaj v sredo prvo branje o volilni reformi.

Nemška ljudska stranka je razpravljala v današnji seji o volilni reformi. Skoraj vsi govorniki, posebno iz Gornje in Spodnje Avstrije so izjavljali, da je volilna reforma z ozirom na razdelitev volilnih okrajev nesprejemljiva ter pozivali k najostrejši opoziciji, ako ne bo mogoče v odseku doseči zaželenih sprememb.

Poljski klub je zboroval skoraj ves dan. Razvila se je zelo burna debata. Predložila se je resolucija, v kateri se proglasa vladna predloga za nesprejemljivo. Zvečer se je šele dosegel kompromisni predlog, ki se v principu izreka za splošno volilno pravico, toda le s pogojem, da dobi Galicija 110 mandatov.

Tudi nemška napredna stranka ni zadovoljna s razdelitvijo volilnih okrajev, češ, da hoče vlada na ta način vzeti Nemcem večino ter jo dati Slovanom, kar pomeni nevarnost za ustavo (?).

Absolutizem na Ogrskem.

Budimpešta, 5. marca. Baron Fejervary gre jutri na Dunaj predlagat cesarju podrobnosti za preosnovo ministrstva. Spremembe v ministrstvu se izvršijo prihodnji teden. Poroča se, da je minister Kristoffy že podal demisijo. Ministrstvo notranjih zadev prevzame baron Banffy sam. Justični minister postane baje višji državni pravdnik Gegus.

Baron Banffy je pisal Kosuthu ter mu naznanil, da izstopi iz koalicije. Svoj izstop utemeljuje s tem, da je spoznal brezuspešnost boja, ker meri boj koalicije na personalno unijo, kar bi samo evropski mir motilo. Bodočnost ogrske države je mogoča le na dualistični podlagi iz leta 1867. in tudi rešitev današnjih zmed je mogoča le na tej podlagi. Svoje pismo zaključuje: „Nadaljeval bom boj za ogrsko ustavo. Vi greste svojo pot in jaz svojo. Vsak se bori z orožjem, ki se mu zdi v dosegu cilja najpripravniješe. Fejervaryjevo ministrstvo smatram slej kot prej za nezakonito in protiustavno.“

Budimpeštanski magistrat je sklenil, da se ukloni ukazu kraljevega komisarja ter izroči državni blagajni vse dosedaj prostovoljno vplačane davke.

Spor med Avstro-Ogrsko in Srbijo.

Dunaj, 5. marca. V ministrstvu zunanjih zadev je bila danes konferenca med srbskimi in avstro-ogorskimi delegati. Večerni časopisi poročajo, da

so glavne ovire glede začasne trgovinske pogodbe s Srbijo premagane.

Belgrad, 5. marca. V današnjem ministrskem svetu je poročal trgovinski minister Drašković o svojem potovanju na Dunaj.

Dogodki v Macedoniji.

Skoplje, 5. marca. V neki hiši so izsledili francoskega varovanca Damijana Martinova, ki je baje načelnik bolgarskih vstašev v Skoplju. Martinov je izjavil, da se vdale avstro-ogrskega orožniškemu častniku. Ko ga je prišel nato aretovati avstrijski stotnik E. Turić, je vrgel Martinov bombo, ki pa je le njega samega ranila na nogi, dočim se častniku ni nič zgodilo.

Sofija, 5. marca. Po celi Albaniji se je zopet pričelo običajno spomladansko gibanje, ki ga turška vlada le pospešuje s tem, da je izpustila iz proganastva zloglasnega voditelja mitroviških Arnavtov, Iso Boljetinca, ki ima na vesti nad 20 umorov, med njimi tudi umor konzula Šerbine.

Položaj na Ruskem.

Petrograd, 5. marca. Slovesna otvoritev državne dume bo šele 27. maja, t. j. ob obletnici carjevega kronanja. Takoj se predlože zakonski načrti o novem posojilu, o davku na papir, na plin, na elektriciteto itd. Sredi meseca junija se zasedanje že odgodi.

Trgovinska in industrijska zveza cele Rusije je na svojem shodu, ki se ga je udeležilo nad 6000 delegatov, sprejela resolucijo, v kateri pravi, da je sedanje postopanje vlade nepostavno ter se ne sme več trpeti, ker nastane sicer skrajna nevarnost za državo in dinastijo.

Časopis „Strana“ poroča, da je car dne 2. t. m. podpisal zakon, s katerim se odpravi smrtna kazen.

Boji verskih fanatikov na Francoskem.

Pariz, 5. marca. Po duhovnikih naščuvani kmetjski prebivalci v okraju Haute Loire so se pripravili na obupne boje zoper vladne komisije, ki pridejo popisovat cerkveno premoženje. Pod ceste k vasem so baje položili mine s smodnikom. Kmetje čakajo oboroženi s kosami in vilami, ženske pa imajo pripravljeno vrelo vodo, da jo izlijo na vojake. Agitatorji so namreč kmete naščevali, da komisija nima samo namena, popisati cerkveno premoženje, temuč vlada jim hoče vzeti hiše.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 6. marca.

— Jubilej Josipa Stritarja.

Danes praznuje eden izmed najznamenitejših in najzaslužnejših književnikov slovenskih, profesor Josip Stritar, svoj sedemdeseti rojstni dan. Josip Stritar je bil rojen 6. marca 1836 v Podsmreki pri Velikih Laščah na Dolenjskem. Po končanih gimnazijskih študijah je odšel na dunajsko vseučilišče učiti se modroslovja. Navezan sam nase, brez podpore od doma, si je moral, kakor marsikateri slovenski dijak, služiti kruh s poučevanjem. Sreča mu je bila mila, da je dobil odgojiteljsko mesto v bogati, odlični rodbini, s katero je prepotoval malodane vso srednje Evropo. Ta potovanja so bila zanj eminentne važnosti. Potovaje po Nemškem, Francoskem in Italijanskem je poglobil svoje znanje v modernih jezikih, se temeljito seznanil s francosko in italijansko literaturo ter se vobče na vseh poljih tako izpopolnil, da si je pridobil svetovno naobrazbo. Doprivši svoje modroslovne nauke, je vstopil v državno službo na Dunaju, kjer je kot profesor utrajno in marljivo deloval, dokler ni pred leti stopil v stalni pokoj. Sedaj živi v pokoju na Dunaju. — Stritarjeve zasluge za slovensko književnost so tako izredno velike, da bi bilo treba napisati debelo knjigo, ako bi se hotelo dostojno oceniti njegovo literarno delovanje. Največja Stritarjeva zasluga je, da je Slovincem od-

kril Prešerna in da je s svojim zgledom pokazal slovenskim pesnikom in pisateljem pota, po katerim jim je treba hoditi, ako hočejo svojemu narodu ustvariti dela trajne vrednosti. Najepohalnejšega pomena za slovensko slovstvo je ustanovitev dunajskega „Zvona“, ki ga je Stritar leta 1870. poklical v življenje. To je bil prvi res literarni list slovenski. Okoli njega je zbral Stritar kolo najboljših tedanjih pesnikov in pisateljev slovenskih. Stojec na višku izobrazbe, sam velenadarjen pesnik in pisatelj in obenem fin estetik, ni bil nihče na Slovenskem bolj sposoben za urejanje beletrističnega lista kakor on. V „Zvonu“ je Stritar priobčeval svoje umotvore: pesmi in romane, kritike, estetske razprave in poučne spise; vsi ti umotvori so se odlikovali po svoji dovršenosti in so služili kot vzor vsem mlajšim pisateljem in pesnikom, katerim je Stritar s svojimi „Literarnimi pogovori“ v „Zvonu“ podal dragocena navodila za uspešno delovanje. Novo življenje je zavladalo na polju slovenske književnosti, nov osvežujoč duh je zavel v našem slovstvu in na pozorišču je stopil mlad pisateljski rod, vzgojen po Stritarju. Na polju slovenskega slovstva je nastala doba splošnega preporoda, katere ustvaritelj je bil Josip Stritar. Da se je naša literatura v zadnjih desetletjih tako bujno razvila in razcvetela, je v prvi vrsti zasluga jubilarjeva. Sploh so pa Stritarjeve zasluge, ki si jih je stekel za našo literaturo, tako velike, da jih ni moči, kakor smo že gori naglašali, oceniti v kratkih potezah. Pridržujemo si to za priliko, ko se priredi v Ljubljani Stritarjeva slavnost in ko pride v našo sredo pesnik sam. Jubilarju pa, ki je, da govorimo z njegovimi besedami, „sveto služil sveti domovini“ in v njeni službi osivel, čestitamo iz srca povodom njegove sedemdesetletnice z željo, da bi ga Bog ohranil narodu slovenskemu še mnoga, mnoga leta!

— Izdajice se perejo. Klerikali so storili črno izdajstvo. Prodali in izdali so koroške in štajerske Slovence, da jim je vlada le kranjske napredne Slovence potisnila pod nož. Ko bi bila vlada na Kranjskem postopala po tistih načelih kakor v drugih kronovinah, bi morala mesta in industrijalni kraji dobiti tri mandate. Ker pa bi v teh okrajih bili gotovo voljeni neklerikalni poslanci in ker bi pri poštenih in pravični zložitvi kmetijskih okrajev mogli dobiti naprednjaki ša dva mandata, zato so se klerikalci zatekli k vladi in sklenili ž njo izdajalsko kupčijo. Vlada je uredila volilno reformo za Kranjsko tako, da naj dobe klerikalci deset mandatov, naprednjaki pa enega — zato pa so klerikalci privolili, da oropa vlada koroške Slovence za dva, štajerske Slovence pa za tri, oziroma štiri mandate. Stari izdajalec Šusteršič, ki je vedno pljuval na vse slovenske narodne ideale, je tudi ta pokazal svojo nprav. Celje je za nas fremdes Gebiet je razglasil pred nekaj leti v „Vaterlandu“ in tudi sedaj se je ravnal po tem načelu. Za hrbtom štajerskih poslancev je prodal vladi Celje in privolil v oškodovanje štajerskih Slovencev, samo da pomaga vlada na Kranjskem klerikalcem do popolne zmage. Zdaj se ta izdajalska druhal pere na različne načine. Ker ne more drugače, skuša si pomagati z najbolj bedastimi sumničenji. Tako sumičenje je, da se gre nam, ko se zavzemamo za pomnožitev slovenskih mandatov na Koroškem in na Štajerskem, za pravično razdelitev kmetijskih okrajev na Kranjskem in za pošteno in primerno zastopstvo slovenskih mest in industrijalnih krajev na Kranjskem — za nemstvo na Kranjskem. To je že najbolj bedasto očitjanje, kar so si jih mogli črni izdajalci izmisliti, posebno bedasta v času, ko se kaže očitna zveza klerikalcev z Nemci. Zakaj pa so klerikalci izdali in prodali koroške in

štajerske Slovence? Zato da bi Nemce pridobili, da bi jim Nemci v odseku ne prevrnili razdelitve mandatov na Kranjskem. In taki izdajalci, ki bijih drugod pobili, hočejo sumničiti in s sumničenji prikriti svoje brezmejno lopovstvo? Klerikalci se perejo zaman! Izdajalec so, a izdajalci ostanejo!

— Glede nemškega mandata za Kranjsko piše „N. Fr. Pr.“, da se vlada sklicuje na to, da kočevski okraj plačuje premalo davkov (tudi volilcev nima dovolj), a list pravi, da se gre tu za srčno zadevo vseh Nemcev, in skupni zahtevi vseh nemških strank se vlada pač ne bo mogla zoperstavljati. Tako torej! Davkov in volilcev primanjkuje za mandat, a vlada bi naj gledala na nemške srčne želje. Bomo videli, ali je vlada pristopna tudi slovenskim srčnim željam, da dobi Koroška tri mandate, Štajerska osem in na Kranjskem, da se izločijo mesta, trgi in industrijalni kraji.

— Šolska vest. Gdč. Marija Jekovec, suplentinja v Domžalah, je nastavljena istotam s 1. marcem kot provizorična učiteljica mesto vpo-

kojene učiteljice Tereze Fridrich. — Repertoir slovenskega gledališča. Iz pisarne „Dramatičnega društva“ se nam piše: Danes, v torek se ponavlja drugi burka „Luce in Lipe“. V četrtek, dne 8. marca se uprizori prvič izvirna slovenska drama „Ljubislava“. Drama je spisana v verzih; dejanje predstavlja epizodo iz življenja poganskih slovenskih Korotancev. V soboto, dne 10. marca se ponavlja tretjič mična in melodijozna opereta „Don Cezar“. Dne 13. marca se uprizorita dve noviteti „Tuji kruh“ in „Venus osetrix“. Dne 16. marca pa velika operna noviteta „Toska“.

— Združeni šentpetrski podružnici Ciril - Metodovi vabita svoje n. n. člane na družinski večer, koji priredita v četrtek 8. t. m. v hotelu „Štrukelj“. Licitira se tudi tolst kopun. Pričetek ob 8. uri. Gostje dobro došli.

— Cvetke iz „Uniona“. Pred kratkim smo prinesli škandalozno slovensčino, v kateri so pisani jedilni listi v hotelu „Union“ v Ljubljani. Ker tega mrevčenja našega jezika ni konec, prinašamo zopet nekaj prav dišečih novih cvetk od tod. Take so n. pr.: Dinastano ovce Stegno, Netz pečenje, Sočivo 12. Speck kraut, kiselica repa 12. Spinat, Huchen iz Save, Volovska gube Salata, Sladkiži, Strudla od Jabuka itd. To je res že potenciran škandal za slovensko Ljubljano, kjer človek v slovenskem hotelu s slovenskega jedilnega lista večkrat ne more razbrati, kaj pravzaprav nudi Kamposehova kuhinja!

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so nadalje poslali zbirke rabljenih poštnih znamk sledeči p. n. gg.: 98. o. Benigen Snoj, slovenski kurat v Aleksandriji; 99. Neimenovan nabral v kat. in zadružni tiskarni; 100. Josip Lučovnik, Šmarjeta v Rožni dolini na Koroškem; 101. Fran Lokar v Ljubljani; 102. Jernej Poje na Vrhniki, p. Stari trg pri Rakeku; 103. Neimenovan v Ljubljani; 104. Katinka Guštinova v Metliki; 105. Ljudmila Sirnikova, učenka VII. razreda mestne dekliške ljudske šole v Ljubljani; 106. Neimenovan iz Ljubljane; 107. Anton Tomšič, stražmojster v pok. v Il. Bistrici; 108. Ivanka Klemenčičeva v Dekanici; 109. Matija Rode, urednik „Naroda“ v Ljubljani; 110. Teo Jak., učenec v Velikovecu; 111. finančni svetnik Ivan Pogorelec v Sarajevu; 112. Fran Medica, Mori na Tirolskem; 113. Joško Brgant, nadučitelj; 114. mgs. Tomo Zupan, prvomestnik družbe sv. Cirila in Metoda itd. v Ljubljani; 115. Neimenovan iz Gorice; 116. Iv. Drašler, Dole pri Borovnici; 117. Elca Watzak, Šmartno pri Litiji; 118. Fran Abulner, asistent mestne hranilnice v Ljubljani; 119. Josipina Kovač v Zatični; 120. Josip Vrtovec, gostilničar v Vel. Žabljah; 121. Vladimir Dolenec, učenec II. razreda v Škofji Loki; 122. Josip Vrtovec v Vel. Žabljah p. Cesta-Križ; 123. Terezija Krajnc v Loki pri Zidanem mostu; 124. Josipina Kovač v Zatični; 125. Neimenovan iz Ljubljane; 126. Neimenovan iz Ljubljane; 127. Božidar Račič, gimnazijec v Ljubljani; 128. Danica Šantel, imenom III. slov. tečaja v Gorici; 129. Faniča pl. Kappusova v Kamni gorici, Gorenjsko; 130. Marica Hummer na Jesenicah; 131. Ivan Stanovnik, gimnazijec v Ljubljani; 132. Berta Sevar v Ljubljani; 133. Vid Janžekovič, kaplan pri Sv. Lenartu v Slov. Gorici; 134. Matija Zemljčič pri Sv. Lenartu v Slov. Gorici; 135. Josip Kolenc v Ljubljani; 136. Ferdinand Hlebs v Kranju; 137. Mat. Perč, St. Štefan pri Veli-

kovec; 138. Zdravko Sagadin, gostilničar v Sesterzah, Ptujška gora, Spod. Štajersko; 139. Vekoslav Šumenjak, dijak v Mariboru; 140. Anton Gams, učitelj v Ljubljani pri Mariboru na Dravi; 141. Tomo Vamberger v Spodnji Šiški; 142. Malvina Plaper, vrtnarica v Podgori pri Gorici; 143. Slovensko planinsko društvo v Ljubljani; 144. Rudolf Sartory v Zalcu; 145. Marijana Nolljeva v Ljubljani; 146. Klementina Piklova, učiteljica v St. Vidu pri Zatični; 147. Anton Šmigol, hlapec v goriskem semenišču; 148. Katarina Čehovin iz Dobrove pri Ljubljani; 149. Anton Vauti, Rute p. Šmilhel nad Pliberkom; 150. Neimenovan iz Trsta.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

— **Občni zbor pevskega društva „Slavec“.** Ta — po številu 22. občni zbor, odkar obstoji „Slavec“, se je vršil v soboto, dne 3. t. m. ob številni udeležbi. Zborovanje je vodil g. predsednik Dražil, ki je v svojem ogovoru naglašal, da je bilo društveno delovanje v preteklem letu tako povoljno kot prejšnja leta. „Slavec“ je rešil svojo čast vsakokrat, kadar je nastopil, to je pokazala tudi sijajno uspešna letošnja „Slavčeva“ maskarada. Predsednik se je nato spominjal umrlih, za društvo zaslužnih članov. Nemila smrt je ugrabila društvo častnega člana, vladiko J. J. Strossmayerja. Društvo je tega velikega jugoslovanskega mecenata vedno visoko cenilo. Dokaz temu, da je njemu na čast priredilo koncert že 18. marca 1888 v takratni redutni dvorani, ki pa se je mogel vršiti le, ker je več znanih virtuozov prisloščilo društvu na pomoč. Vojaska oblast je namreč odpovedala vojaško godbo, ker je bil Strossmayer — Slovan. Pogreba se društvo ni moglo udeležiti, ker je razdalja prevelika; poslalo pa je sožalno brzojavko. Umrli je dalje ustanovitelj in zaslužni prvi predsednik društva g. A. Jeločnik v Litiji. Pogreba se je udeležila večja deputacija z zastavo; na grob se je položil venec. Obžalovati moramo še smrt članov: g. Kramarja, bivšega marljivega odbornika, ter podpornikov g. Ahlina in gosp. Lapajneteta. Vsem kliče predsednik: Slava! in navzoči se dvignejo raz sedeže. Predsednikovemu ogovoru je sledilo tajnikovo poročilo. Prejšnji tajnik g. Poženel je odšel v Abacijo, zato je njegove posle prevzel gospod Selak ter jih vestno vodil. Tajnikovo poročilo obsega v bistvu to, kar je omenjal že g. predsednik. Omenja le še več društvenih prireditvev in veselice, pri katerih so bratje pevci vedno častno nastopali. Najboljše društveni izlet je bil oni na Vrhniki, kjer je bil „Slavec“ sprejet s pravo gostoljubnostjo. Posebne zasluge za to si je takrat pridobil davkar v pokoj g. Gruden, ki ga je tudi pokosila nemila smrt šele pred nekaj dnevi. Lepo so uspele velike vrtno veselice, Martinov in Silvestrov večer; nadkrilila pa je vse prireditve letošnja „Slavčeva“ maskarada. Lepo je uspevala društvena plesna šola, kar je zasluga brata g. Jeločnika in njegovega spretnega vodstva. Društvu je pristopilo lepo število podpornih članov. „Slavec“ šteje sedaj 7 častnih, 22 ustanovnih, nad 300 podpornih in 48 izvršujočih članov. Tajnikovo poročilo končno graja mlačnost nekaterih pevcev ter jih pozivlja k uspešnem delovanju. Zapisnik in poročilo sta se z odobrenjem vzela na znanje ter se izrekla tajniku zahvala obč. zbora. O denarnem stanju je poročal blagajnik g. Vehar. Iz poročila posnamemo, da je imelo društvo dohodkov 4193 K 55 vin., stroškov 3757 K 39 vin., skupnega denarnega prometa torej 7950 K 94 vin.; prebitka je bilo 436 K 16 vin. Napredovali smo od leta 1904. za okroglih 500 K, čemur pa je pripomogla zapuščina umrlega g. Škrjanca. Revizorja sta našla račune in knjige v popolnem redu, zato se je blagajnikovo poročilo s pohvalo odobril. Volitev novega odbora je provzročila večjo debato, ker sta se hkrati odpovedala vsaki izvolitvi gg. predsednik Dražil in podpredsednik Kopitar. Šele po dolgotrajnem prigovarjanju in na glasno in odločno željo se je dal g. Dražil pregovoriti, da je zopet prevzel mesto predsednika. Tudi g. Kopitar se je dal za enkrat pregovoriti ter sprejel izvolitev. Burno odobravanje je sledilo izjavi g. Dražila. Odbor za leto 1906. je torej sledeči: predsednik Iv. Dražil, podpredsednik Val. Kopitar, tajnik Drag. Selak, blagajnik Iv. Vehar; odborniki: Jos. Pleško, Iv. Kocjan, Teod. Sartori, Avg. Lebar in Mat. Oblak; revizorja: Fr. Kristan in Filip Kranjc. Po volitvi odbora se je stavilo več umestnih predlogov. Omenjamo le nekatere. Na predlog gosp. Severja se izreče zahvalo gg. Oblaku in Jeločniku za pridobivanje novih članov. Predsednik predlaga, naj se že sedaj prične s predpripravo za društveno 20letnico; treba bo pridobiti novih pevskih moči. G. Pleško predlaga, naj bi se ustanovil nekak podporni fond iz katerega bi se pevcem v slučaju bolezni dovo-

ljevala podpora, kar bo na pristop članov gotovo vplivalo. Predsednik pojasnjuje, da je odbor o tem že razmišljal ter se bo še nadalje informiral in poročal prihodnjemu obnemu zboru. G. Dražil meni, da bi se ustanovil odsek za pridobivanje pevcev ter povdarja, da stoji društvo na demokratičnem stališču, torej ni treba, da bi morali pevci zahajati v frakih k pevskim vajam ter je vsak pevec poštenega značaja dobro došel. G. Misulinč predlaga, da bi se napravljalo več manjših zabav in izletov, pevskih večerov itd. Gg. Kranjc in Grad se zavzemata zato, da bi se kaj ukrenilo, da bi pevci zahajali k izkušnjam ter zahtevata, da naj pevovodja počuje tudi, če je manjše število pevcev navzočih. Predsednik izreka končno zahvalo udeležencem občnega zbora za mirno zborovanje, zahvaljuje se odstopivšim odbornikom ter jih prosi še nadalje podpore. Zahvaljuje se nadalje slavemu občinstvu za podporo in številni obiski društvenih veselice; najiskrenejšo zahvalo pa izreka ljubljanskim dnevnikom, tem velesilam, za krepko podporo s priobčevanjem društva tihočih se vesti. Ta zahvala se zabeleži v zapisniku.

— **Akademija.** Redna odborova seja je jutri, v sredo 7. t. m. ob 8. uri zvečer v „Narodni kavarni“.

— **Kranjska podružnica avstrijskega pomožnega društva za bolne na pljučih.** Podružnica priredi v torek, dne 20. t. m. ob 5. uri popoldne v mestni dvorani izvanreden občen zbor z naslednjim dnevnim redom: Volitev odbornika na mesto umrlega gosp. dr. Adolfa Schafferja. — Koj po občen zboru se bode vršila odborova seja.

— **V c. kr. gozdni drevesnici v Gradišču v Ljubljani** oddajale se bodo pomladi zopet smreke in borovci, kar je razvidno iz današnjega razglasa.

— **Hiše so v nevarnosti** pri Devici Mariji v Polju. Tiko-ma vasi teče Ljubljanka in spod-jeda zemljo. Ob vodi je pot, ki je že vsa spodjedena, tik ob poti pa stoje hiše, ki se ob kaki katastrofi za potjo prav lahko prekuonejo v vodo. Tukaj je treba pomoči in sicer nujne pomoči. Objubilje se sicer že več let škarp, a je še do danes ni. Nekateri posestniki so že sami poskušali kaj popraviti, a vse nič ne izda. Tudi vodstvo papirnice v Vevčah opozarjamo, da se kaj lahko zgodi, da voda spremeni svoj glavni tok in pusti jezove in turbine na suhem. Posestniki iz Slap imajo leto za letom ogromno škodo. Mnogo parcel je že prišlo pod vodo, kadar pa voda naraste, je uničena vsa trava po travnikih, da je porabna le še za gnoj. Za uravnavo Ljubljance je narejen proračun in so tudi posestniki obljubili precejšnjo svoto, zato je upati, da se merodajni činitelji ganejo in pomislijo, da je v nevarnosti eksistenca in morda celo življenje več oseb.

— **Hudobni farani.** Pred nekaj dnevi smo priobčili iz Ihana vest, da računa ondodni župnik Antončič predrago pogrebe, vsled česar trdijo farani, da jih odira, kar je imelo za posledico, da jih je nagnal župnik s hudobneži. 76 K za en pogreb. Upati je bilo, da bo g. župnik ponižno priznal svoje odiranje. A kaj še! V nedeljo se je razkoračil na prižnici, da pogreb, ki stane 76 kron, še ni predrag! 1000 K je obljubil onemu, ki mu dokaže, da je zase le enkrat preveč zaračunal. Na to bodi kratek, a prav določen in jaseen odgovor, kakor se da kmetskemu fajmostru, čigar edini namen je, kupičiti si premoženje s trdo prisluzeniimi kmetskimi žulji. Pogreb je veljal 76 kron; nas nič ne briga, kaj je zaračunal Antončič pri pogrebu tako neusmiljeno drago, da je prišel do te vsote. Tukaj se gre le za to, da je kmet moral plačati tak znesek, če ne, bi ga bil Antončič uklel v deveti pekeli. Ako bi se ravnal duhovnik po katekizmu, ki uči, da je pokopavanje mrličev telesno delo usmiljenja, bi storil zastoj to delo usmiljenja. Ne rečemo, da bi ravno nič ne dobil za izvršenje cerkvenih ceremonij — naše ljudstvo že tako prerado siplje duhovniku — a da bi kak Antončič smel računati, kolikor se mu ravno poljubi in kolikor ravno poželi, tega nas ne bo nikdar prepričal niti on niti kdo drugi. „Slovenec“ je prinesel smotni neko skrupulo, katero je baje podpisalo nekaj posestnikov iz Ihana. Zakaj „Slovenec“ ne objavi teh imen? Zakaj niso ti Antončičevi podrepaniki povedali, da ima njihov fajmošter mlado, čedno in ljubeznjivo žensko pri sebi v farovžu, dočim mu je franciškan iz Kamnika nasvetoval priletno kuharico? To po-vejte moške „Slovenčevci“! Antončiču se pa priporočamo, da prebere ali vsaj pove vse to na prižnici in ne samo par odstavkov, katere zvija in zavija, da bi naklepal iz njih, kaka krivica se godi njemu božjemu namestniku in ihanskemu izmozgalcu.

— **Naše dobro katoliško ljudstvo in njegovi voditelji.** Na pustni večer so se stopili fantje iz Mengša in

Topol, večinoma samo devčarji. Trije so bili obstrajeni, dva precej nevarno, štirje so pa z noži obklani. Peter Peterlin iz Topol je streljal s puško in so mu orožniki konfiscirali dve puški. Čudimo se pri tem, da mengeški kaplan, ki tako išče novice in obere vse stare babe, ni sporočil te krvave bitke v „Slovenču“. Upamo, da se vsaj primerno zlaže, kadar sporoči to vest v svoj priljubljeni list. Obenem ga pa prosimo, naj opiše vse telesne in srčne občutke, ki ga navdajajo, kadar se solnči ob milosti tiste mengeške hajlovke, ki ima moža v Tirolah in je „sama doma“, in s katero tako ljubezno golčeta visoko pesem v preblazeni menšini. Naj bi nam gospod kaplan povedal, ali se hodi k tej ženski učit nemški, ali hodi samo jest in pit, ali pa le kvartat in se nekoliko poigravčkat z ljubo stvarco. Sicer je kaplan stalen gost vseh mengeških Tirolcev in jako velik njih prijatelj, vendar se zadovoljimo, če izvem vse „zadeve“ z gori omenjeno omoženo žensko. Škodilo ne bo!

— **Za „Domžalski Sokol“** so darovali: V veseli družbi 4 gospodje pri g. A. Müllerju 6 K 20 v. Večja družba pri g. Fr. Flerinu, trgovcu v Domžalah, 4 K 42 v. Vsote so se izročile blagajniku, g. Fr. Kuharju.

— **Domžalski dogodki pred sodiščem.** Včeraj se je vršila v Kamniku zadnja kazenska razprava proti „krivcem“, ki so povzročili ekcesse v Domžalah. Seveda so ti krivci sami Slovenci. Franc Stele iz Kamnika je bil obsojen na 48 ur zapora, Michael Kvas iz Domžal pa na 24 ur. Hinko Sax iz Kamnika na 10 K, Pavel Stefanovič iz Ljubljane na 20 K, Ivan Žagar iz Kamnika ter Bedrich Polak iz Mengša sta pa bila oproščena. Tako velik krivec Sedej, ki je zgrabil orožniku za bajonet in ne vemo kaj še vse, ne dobi nobene kazni. Kako milostno in usmiljeno ter prizanesljivo ravna jo z nami!

— **Iz Litije** se nam piše: Kako priljubljen je bil v Žužemberku umrli notar g. Iv. Gregorič, ki smo ga pretekli četrtek položili na tukajšnjem pokopališču k večnemu počitku, je pokazala mnogobrojna udeležba pri njegovem pogrebu. Vkljub neugodnemu vremenu so prihiteli pokojnikovi prijatelji od blizu in daleč, da mu izkažejo zadnjo ljubav in ga spremijo na zadnji poti. Prihiteli so njegovi prijatelji — advokati in sodniki, trgovci in obrtniki, samo od njegovih stanovskih tovarišev ni bilo nobenega, izvemši domaćega notarja g. Svetca, ki je poslal namestnika na pogreb, ker se ga radi starosti in bolehnosti pri skrajno neugodnem vremenu ni mogel osebno sam udeležiti. Da so pokojnikovi stanovski kolegi nanj docela pozabili, je napravilo zlasti na rodbino zelo mučen vtisk.

— **Škof bo tepen!** Piše se nam iz Šmartna pri Litiji: Ljubljanski škof bo tepen, nabil ga bo pa naš kaplan Kralj. Ne verjamete? Poslušajte! Pretekli petek je Kralj obljubil vsem otrokom, ki so maskare gledali, da bodo tepeni, in poslal k nadučitelju dvakrat po palico, a je dvakrat ni dobil. To ga je tako ujezilo, da se je najprej s posvkami spustil na nadučitelja, potem pa se s otrokom zagrozil, da ne bo smel nihče k birmi. Bravo, gospod kaplan! To je izvrstno; saj ste že tako omenili, da ne bo noben liberalac za botra. Škofu pa svetujemo, naj se varuje kaplana Kralja, ki bo do takrat, ko se sni-deta, gotovo že dobil kako palico, da ga bo ošvrkal, ker je zijala prodajal pri maskarah, kakor šmartenski paglavci.

— **Cigarete je kadila** v Mirni na Dolenjskem neka 16letna Marijina hči. Župniku Kocjančiču se je zdel to tako velik pregrešek, da jo je za tri mesece izključil iz Marijine družbe. Ko se je pa omožila neka druga Marijina devica, pri kateri so se sadovi prevroče ljubezni že kaj hudo poznali, imel je Kocjančič ob njeni poroki govor poln vzvišenih izrazov in jo priporočal v posnemanje vsem Marijinim hčerkam.

— **Mesto venca na krsto umrlega g. J. Gregoriča,** c. kr. notarja v Žužemberku, sta darovala njegova prijatelja g. Knaflič, tovarnar in posestnik v Šmartnem pri Litiji in g. Karel Zotmann, c. kr. sodni pristav v Litiji, vsak 10 K v prid ljudskih knjižnic ferijalnega akademičnega društva „Prosvete“, za kar se jim omenjena korporacija najiskrenejše zahvaljuje. Naj bi našla mnogo posnemovalcev!

— **Tudi idrijski klerikalci** nabirajo podpise proti reformi zakonskega prava. S tem pa ne nadlegujejo le svojih pristašev, ampak skušajo dobiti tudi pri naprednih somišljenikih podpisov in to na naravnost nasilen način. Poročalo se nam je več takih slučajev, odlikoval se je pri tem posebno neki klerikalni paznik, ki ima najbrže preveč časa, da ga trati s tako nepotrebnim opravilom. Nimamo nič proti temu, da dotičnik pri svojih pristaših moleduje za pod-

piše, odločno pa mu odsvetujemo storiti to pri naših somišljenikih, ker sicer bomo jasneje govorili. Našim pristašem pa svetujemo, da tem nepotrebnim agitatorjem kratkoma vrata pokažejo.

— **Priključenje Kandije k Novemu mestu.** Že dolgo vrsto let je na dnevnem redu vprašanje, kdaj in pod kakimi modalitetami bi se priključila Kandija k Novemu mestu in vsekdar, kadar pride ta zelo kočljiva stvar v resno pretresavanje, se konča s popolnim neuspehom. Pred kakimi 10 leti so bili Kandijanci že pripravljeni brezpogojno združiti se z Novim mestom, a takrat jih meščani niso hoteli sprejeti, sedaj pa zopet večina Kandijancev noče o tem ničesar slišati. Po naravi mora vsak tujec sediti, da spada Kandija k Novemu mestu, saj jo deli samo reka Krka, med tem ko so življenjski pogoji na obeh straneh eni in isti, tudi se množe nove stavbe samo na veliko lepši in pripravniji legi v Kandiji in gola resnica je, da se bode prej ali slej Kandija priključila novomeški občini. Žal, da se to ni že zgodilo, ker prav gotovo bi se bilo na lepih stavbnih prostorih v Kandiji davno že dvignilo to ali ono javno poslopje in mesto bi se bilo na tej strani tudi izdatno razširilo medtem ko na primer sedaj še Novomeščani ne vedo, kam bi se postavilo novo gimnazijsko poslopje, ker je na mestni strani za tako stavbo pripraven prostor zelo težko najti. Uvažuje vsa ta dejstva, so nekateri posestniki v Kandiji naprosili župana g. Zurca, da naj bi se vendar zopet enkrat poskusilo o tem razpravljati ter da naj povabi vse hišne posestnike iz Kandije na razgovor in res je gospod župan tej želji ustregel ter sklical oziroma povabil vse posestnike na dan 25. svečana ob 3. popoldne k Windischerju. — Zbralo se je 58 posestnikov in gosp. župan je otvoril zborovanje s primernim nagovorom ter je je popolnoma korektno in nepristransko vodil. K besedi se je oglašil g. dr. Defranceschi, ki je vzrok in pomen zborovanja temeljito razložil ter s svojim govorom pojasnil, kako dobrote bi uživala Kandija in nasprotno, kakšna bremena bi imela prevzeti, ako bi se združila z Novim mestom.

— Nato so se zglasili nekateri govorniki contra, ki so pa strastni nasprotniki združenju, vendar pa niso navedli za to nikakih utemeljenih razlogov razen tistega, da bi eventualno znale priči kotoši ob zlato prostost in bi morale s petelini vred biti zaprte, kakor tudi, da bi se potem ne smel gnoj voziti podnevi na njive. — Da je končno vendar le prišlo do nekega rezultata, je na predlog g. dr. Defranceschija dal gospod župan glasovati, kdo je v principu za združenje in kdo ne, naker se je oddalo nepričakovano lepo število glasov t. j. 23 „za“ in 35 „proti“ združenju. — Ker je bil s tem namem zborovanja dosežen, se je zaključilo.

— **Iz Trebnjega.** Dne 4. marca t. l. je predaval c. kr. vinarski nadzornik Buhoslav Skalicky v Trebnjem „o novem vinogradništvu“. Svoje predavanje je strokovno razdelil, pričenši z zasaditvijo do vseh važnejših del v vinogradništvu; vrhu tega je dedal kot dodatek zagro-jemu izbornemu predavanju „Avstrijsko zakonodajstvo v trtnoušnih zadevah“. Ko je gospod nadzornik v svojem govoru premotril naš žalostni položaj v vinogradništvu, ker je trtna uš pokončala vse vinograde, je z jasni-mi dokazi zopet kazal na krasne uspehe novega vinogradništva, koje je vendar tako važna panoga kmetijstva na Dolenskem. Bodril je vinogradnike, naj ne obupajo, čeprav stane precej truda in mnogo stroškov, predno zopet primerno uredi svoje vinograde. Vesel in zadovoljen je bil gospod nadzornik, ker je videl, kako pazno in vestno so poslušali in z vidnim zanimanjem sledili poslušalci njegovemu predavanju; pouka se je udeležilo nad 100 posestnikov; pred par leti je prišlo k takemu predavanju komaj do 20 poslušalcev, sedaj pa videč, da je ljuba vinska trta uničena, začeli so se zanimati za taka predavanja. V imenu kmetijske podružnice trebanjske in v imenu vseh navzočih posestnikov se je s toplimi besedami zahvalil gospodu nadzorniku predsednik imenovane kmetijske podružnice za njegov izvanredni trud in naklonjenost in ga prosil, da se tudi v poletnem času in sicer v nekem na novo nasajenem vinogradu prideli praktični pouk, kar je g. Skalicky blagohotno obljubil. Tako smo storili prvi korak v našem okraju za novo vinogradništvo in upati je, da ne brezuspešno; in da se vrnejo zlati časi in stare navade v vinskih goricah.

— **Zabavno društvo v Krškem** ima v nedeljo 11. t. m. ob 8. uri zvečer izvanredni občni zbor v prostorih g. K. Schenerja v Krškem. V slučaju nesklepnosti bo isti dan eno uro kasneje drug občni zbor.

— **Rokodelska veselica v Cerknici.** Iz Cerknice se nam piše:

Dne 18. svečana t. l. se je vršila tukaj rokodelska veselica, katere čisti dohodek je bil namenjen tukajšnji obrtno-nadaljevalni šoli, ki je dobila 23 K 34 vin. kot čisti preostanek, katero vsoto smo izročili gosp. predsedniku obrtno-nadaljevalne šole v Cerknici. Vkljub tako lepemu namenu veselice je poseglo vmes par klerikalnih zabavljacev, ki so prišli raztresati svojo mogočno ošabnost. Ker nekateri brusijo svoje jezike in dvomijo, je li kaj ostalo ali ne za obrtno šolo in mislijo, da si je odbor čisti dobiček veselice kar med seboj razdelil, prosimo slavno predsedništvo obrtno-nadaljevalne šole, naj izvoli prejem potrditi.

— **Predpustno veselico** je priredilo prostovoljno gasilno društvo v Hruševju pri Postojni na pustno nedeljo. V tem oziru se nam piše od tam: Malo je znana naša vas, in človek bi mislil, da spimo spanje pravičnega, toda temu ni tako, ker tudi mi smo jeli napredovati. — Pustno nedeljo, 25. svečana, je priredilo tukajšnje prostovoljno gasilno društvo predpustno veselico v korist naprave novega gasilnega doma. Veselica je bila dobro obiskana. Posetili so nas gg. iz Hrašč, Postojne in Logatec, slavna požarna bramba z Razdrtega korporativno in sploh mnogo ljudstva iz hrenovške okolice. Moralen uspeh te prve veselice je bil nad vse pričakovanje imeniten. Saloigra je vzbudila občinstvu mnogo smeha in zabave, in tudi gnoten uspeh je bil popolnoma dovoljen, kajti čistega preostanka veselice je 200 K. Naravnost ocarani pa so bili poslušalci, ko so čuli, da domači preprosti fantje in dekleta, sami začetniki, tako težke pevske točke s tako preciznostjo izvajajo. Mogočno je zadonela šestoglasno veličastna pesem „Triglav“. Nastopil je pri več pesmih tudi sam moški zbor, kakor tudi mešani zbor. Kot za nameček smo končno slišali tudi nekaj komadov mičnih in poskočnih narodnih Žirovnikovih pesmi. Poslušalci so z burnim ploskanjem izražali svoje zadovoljstvo. Posebna hvala gre tukajšnjemu dež. daccarju g. Fr. Kvasu kot pevovodji, ker se je iz prijaznosti toliko potrudil, da je v tako kratkem času tako temeljito čisto neuke pevce izuril in njihova grla ublažil. Z uprizoritvijo in nastopom petja pri tej veselici si je pridobil vrli g. Kvas obilo pohvale in zaupanje pevcev. Pokazal je, kaj premore žilava delavnost in vztrajnost ter veselje za poučevanje. Pokazal je s to veselico tudi, da se ne le pri izobraženem, temuč tudi pri preprostem ljudstvu z delavnostjo in vztrajnostjo da mnogo doseči. Želeti bi le bilo, da bi se vaje v petju nadaljevale, dokler imamo v svoji sredi tako izbornega vodjo, ki je tako vnet za napredek, ter da bi se v kratkem osnovalo prepotrebno prvo pevsko društvo pod orjaškim Nanosom. — Da se je veselica sploh vršila, gre posebna zasluga načelniku g. Milharčiču in g. E. dvarju Del Linzu, tajniku požarne brambe, ker sta se mnogo trudila za prireditve veselice in za nabavo dragocenih dobikov. Čast tudi vrlim gasilcem, ki so se prostovoljno potrudili, da so se vsi prostori z gasilskimi znaki tako dično okrasili in postavili pred hišo veselice primeren slavalok z napisom „Na pomoč!“ Vsa hvala gre tudi tukajšnjemu trgovcu in gostilničarju g. P. Del Linzu, ki je občinstvu postregel z izborno kapljo in z izborno gorko in mrzlo jedjo. Gotovo bo ta veselica ostala marsikateremu dolgo v spominu, ker se je bila končno vnela jako živahna prosta zabava z godbo in plesom, kar je trajalo do ranega jutra.

— **S Planine nad Vipavo** se nam piše: V „Domoljubu“ št. 8, ki ga pri nas ljudstvo po večini „farski list“ nazivlje, se je zaletel neki nepodpisani klerikalni laži-prorok v g. Ivana Marca, očitaje mu, da je on predlagal, da se preblagorodni gospod c. kr. sodni svetnik v Vipavi imenuje častnim občanom na Planini, dalje da je pri imenovanju manjkalo glasov, da ni bil predlog enoglasno sprejet, da niso Planinci s tem zadovoljni, in še nekaj takšnih čvekarij. Temu laži-proroku bodi povedano, da je vse to, kar je zblebetal, umazana in podla laž. Resnica pa je, da je zadevni predlog stavil g. župan sam, ter da je g. župana Ivan Marc nato le opozoril. Resnica je dalje, da je bil predlog enoglasno sprejet, dokaz tozadevni sejni zapisnik, ki je na razpolago vsakateremu v občinski pisarni. Grda laž je tudi, da niso Planinci s tem zadovoljni. Resnica pa je, da so z nezadovoljstvom vsi zadovoljni.

Občinski odbornik. — **Slapenska požojilnica v Vipavi** je imela v prvih dveh mesecih tekočega leta 314.768 K 62 v prometa. Največji napredek se je v teh mesecih pokazal pri vlaganju hranilnih vlog, ker je bilo nanovo vloženega denarja 128.457 K 34 v, kar pač svedoči, da ta denarni zavod pridobiva vedno večje zaupanje pri ljudstvu in da se ljudstvo ne ozira na zlobne napade „Domoljuba“ in „Slovenca“. Ravno v mesecih januarju

Srednja včerajšnja temperatura: 5.2° , nor-
e: 1.9° . — Padavina v mm 0.0.

Zahvala.

Vsem onim, ki so mi s tako
glinjivimi izrazi sočutja in toliki
ljubeznivi prebitke ure v dolgotrajni
bolezni kakor o prerani smrti moje-
ga nepozabnega soproga, gospoda

Ivana Gregorčiča

c. kr. notarja v Žužemberku

in ki so prihiteli od blizu in daleč
izkazati zadnjo čast blagemu pokoj-
niku kakor tudi za darovane krasne
vence, izrekan presrečno, najtoplejšo
zahvalo. Osobito zahvaljujem se gg.
c. kr. okraj. sodniku dr. Doljanu in
c. kr. sodnemu pristavu dr. Modicu
za velikodušno in požrtvovalno de-
janja, okrožno zdravniku dr. Kon-
valinku za njegov neprecenljiv trud,
dr. Kušarju, odvetniku v Kranju, za
nagrobni govor, prečastiti duhovščini
v Smartnem in Litiji, gg. pevcem li-
tijskim in smartniskim za glinjive ža-
lostinke, slavni požarni brambi v
Žužemberku, kakor vsem, ki so ne-
pozabnega pokojnika spremili na
zadnji pot.

Litija, dne 4. marca 1906.

Kristina Gregorčič.

Zahvala.

Za dokaze srčnega sočutja med
bolezni in ob smrti našega nepo-
zabnega brata, gospoda

Maksa Vidica

c. kr. deželno sodnega svetnika

kakor tudi za darovane krasne vence
in mnogobrojno spremstvo k več-
nemu počitku izrekava tem potom
vsem sorodnikom, prijateljem in
znancem najtoplejšo zahvalo.

Osobito se zahvaljujem gospodu
c. kr. okraj. glavarju Supančiču,
slavnemu županstvu in celemu trž-
kemu zastopu gornjegrajskemu, od-
poslanstvu sosednih občin, p. n.
uradništvu, knezoškofskemu oskrb-
ništvu in učiteljstvu, preč. duhovščini,
„Savinskemu Sokolu“, gasilnim dru-
štvom v Gornjemgradu, pri Svetem
Francišku in na Ljubnem, ter „Pev.
društvu v Gornjemgradu“ za ganljivo
petje. Dolžna sva tudi izreči gosp.
c. kr. notarju Avgustu Drukarju
zahvalo za vso rajnemo izkazano
skrb in ljubezen, kakor tudi za nje-
govo požrtvovalno podpiranje in
tolazbo sorodnikov.

V Gornjemgradu, 1. marca 1906.

Anton Vidic, c. kr. sodni pristav.
Gustav Vidic, vpok. višji revident
državnih železnic itd.

Prijazno solnčno

stanovanje

z dvema sobama, kuhinjo, shrambo in
drvarnico se odda za najnik na Do-
lenjski cesti št. 4, „pri ribču“.

Komija

sprejme s 1. aprilom

premožarsko konsumno društvo
v Kočevju.

Ravnokar je izšla

KORISTKA.

Povest iz gledaliških krogov ljub-
ljanskih v polupretoknem času.

(Ponatis iz „Slov. Naroda“.)

Ta povest je jako zanimiva ter izborna
opisuje dogodke neke koristke izza
časa Mondheimovega gledališkega rav-
nateljstva.

Cena broširano 80 v., po pošti 1 K.

Dobi se v knjigarni

L. SCHWENTNER v Ljubljani
Prešernove ulice.

Išče se za

lekarniškega slugo

(laboranta)

inteligenten, pripraven in soliden mlad
mož, ki je odslužil vojaške. Oni, ki je
dovršil eden ali dva razreda kake
srednje šole, ima prednost.

Prosilec naj se oglasi

v lekarni deželne bolnice.

Javna zahvala.

Gospod Pollak, tovarnar v Ljub-
ljani je pri krstu mojemu predzadnjemu
otroku podaril zlat za 20 kron.

Vedel te blagodušnosti naprosil
sem pri zadnjem otroku še blagorodno
gospo Pollak za botro ter prejel 2 zla-
ta za 20 kron.

Izrekan tem potem gornjima za
velikodušno dar najiskrenejšo zahvalo,
ter vsem ubožnim rodbinam g. Pollaka
in gospo soprogo v takih slučajih naj-
topleje priporočam.

Fr. Zajc

brivski mojster na Dunajski cesti.

Št. 8731

Ustanova za vojaške sirote.

Pri mestnem magistratu je podeli-
ti za tekoče leto Josipa Sühnia usta-
nova za vojaške sirote v znesku
75 K 60 h.

Do te ustanove imajo pravico
uboge sirote vojaškega stanu in se
bodo s potrebnimi dokazili opremljene
prošnje za podelitev te ustanove spre-
jemale do 15. t. m. pri magistratnem
vložnem zapisniku.

Mestni magistrat ljubljanski
dne 3. marca 1906.

Izšla je knjiga

Kralj Matjaž.

Povest iz protestantskih časov na Kranjskem.
(Ponatis iz „Slov. Naroda“.)

Lična brošura obseza 363 strani ter
obdeluje v zanimivi povesti kmetijski punt
na Vrhniki in okolici ter napad na sa-
mostan krutih menihov v Bistri.

Cena 1 K, s poštnino 1 K 20 vin.

Dobi se edino pri

L. Schwentnerju, knjigarju
v Ljubljani, Prešernove ulice.

Lepo stanovanje

(soba in kuhinja) se odda takoj ali za
majev termin na Tržaški cesti.

Več pove upravn. „Slov. Naroda“
764-3

Javna zahvala.

Gosp. profesorju in primariju dr.
Valentu v ljubljanski bolnici izrekan
najtoplejšo zahvalo, ker me je s spretno
operacijo rešil dolgoletne notranje bo-
lezni in mi otel življenje.

Priporočam ga vsem ženskam, ki
trpe na notranjih boleznih.

882 Marija Pajnič.

Učenca

14-16 let starega, s primerno izobra-
zbo, močnega in poštenih staršev sprejme

Jak. Petrovič

trgovec z mešanim blagom v Trebnjem.

Motorno kolo

s 3 in pol konjskimi silami, šele letos
kupljeno, se prodaja za 700 K.

Ponudbe na upravnštvo „Slov.
Naroda“ pod „Motor 1906“.

Prodaja drv.

Več vagonov suhih, po meter dol-
gih bukovih polen se prodaja po 27 K
za metrski seženj.

Ponudbe pod „drva 27“ upravn.
„Slov. Naroda“.

Izdelovanje sodavice.

V večjem industrijskem kraju se
ceno prodaja dobro dočea izdelovalnica
sodavice. Za izvoška posebno pri-
pravno, ker ga dozdaj tam še ni.

Ponudbe na upravnštvo „Slov.
Naroda“.

V najem se išče dobro dočea

gostilna

v mestu ali tudi drugje na Kranjskem
blizu železnice.

Ponudbe je pošiljati na upravn.
„Slov. Naroda“ pod „št. 645“.

Koncipijenta

sprejme takoj, eventualno tudi čez nekaj
mesecev odvetniška pisarna

Dr. Krisper in dr. Tomlinšek
v Ljubljani.

Društvo hlišnih posestnikov
v Ljubljani išče

nemeblovano sobo

s posebnim vhodom v pritličju ali vi-
sokem pritličju.

Ponudbe z navedenimi cenami
sprejema Gustav del Cott, Stross-
mayerjeva cesta št. 3.

Veliko izbilo raznovrstnih

VOZ

priloga

Peter Keršič

tovarnar voz v Spod. Šiški.

Naročila se izvršujejo v najkrajšem
času. Cenik na zahtevo brezplačno.

Prečastito ženstvo v mestu Ljubljani in v okolici!

Podpisane si dovoljujem najvdaneje priporočati se kot

angleški damski tailleur.

Spričo večletnega poslovanja v prvih berlinskih in dunajskih
damskih salonih sem v prijetnem položaju, da morem postrezati glede
kakršnihkoli cenjenih zahtev.

C. Kaspar v Ljubljani, Dunajska cesta šte. 32.

Razglas.

V gozdni drevesnici v Gradišcu pri Ljubljani se bodo oddajale letošnje
pomlad

triletne smreke po 4 krone

dveletni beli borovci po 3 krone

za vsakih tisoč dreves, pri čemur so vsi stroški za izkopavanje in zavi-
janje dreves v mah in slamo, eventualno tudi v zabojce in za prevažanje dre-
ves do kolodvorov, oziroma do poštnega urada v Ljubljani.

Naročila, katerim se mora obenem tudi dotični noveni znesek priložiti, pre-
jemajo c. kr. deželno gozdno nadzorstvo v Ljubljani, c. kr. okrajna gozdna nad-
zorništva in c. kr. gozdne nadzorne postaje dokler je kaj zaloge.

C. kr. deželno gozdno nadzorstvo za Kranjsko.

V Ljubljani, dne 3. marca 1906.

Franc Čuden

urar in trgovec

v Ljubljani, v Prešernovih ulicah.

Edino zastopstvo in velika

zaloga svetovno znanih

originalnih

Puchovih koles

od 200 K dalje z 2letnim jamstvom.

Kolesa iz drugih tovarov od 100 K
dalje z 1letnim jamstvom.

Priporočam vse kolesarske potreb-
ščine ter gumaste plašče in cevi.

Geniki zastoj, in poštne prosti.

Sprejema zavarovanja Slovenskega živ-
ljenja po najraznovrstnejših kombi-
cijah pod tako ugodnimi pogoji, ko
nobena druga zavarovalnica. Zlasti
je ugodno zavarovanje na doživlje
in smrt s samostojnimi se vplačili.

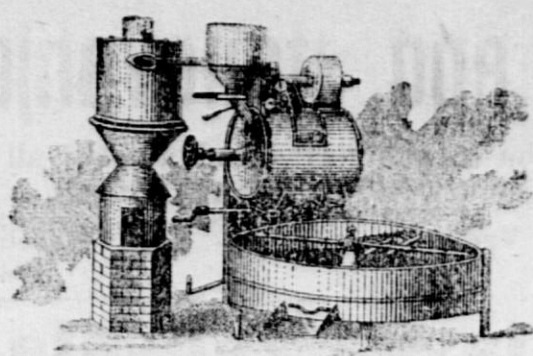
Vsek član ima po preteku petih let
pravico do dividende.

„SLAVIJA“
vzajemna zavarovalna banka v Pragi.
Rez. fond: 31,865.386-80 K izplačane odškodnine in kapitalje: 82,737.159-57 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z vseslovesno sodelovanjem narodne uprave.
Generalni zastop v Ljubljani, legar pisarne so v lastni bančni hiši
v Gospodarskih ulicah šte. 12.

Zavaruje poslopja in premoženje proti
požarnim škodam po najnižjih cenah
Škode osnjoje takoj in najkrajše
Ustava najboljši sloves, koder posluje
Dovoljuje iz čistega dobička izdatne
podpore v narodne in občnkoristne
namene.

Prva ljubljanska veležgalnica za kavo z električnim obratom.

Vsled direktnega uvoza kakor tudi zaradi velike razpečave lahko dobavljam povsod za izvrstno priznano, s strojem in racionalno žgano kavo, ki je vsak dan sveža, torej zelo aromatična, najfinejše kakovosti in najbolj poceni.

Prodajam pa posamezne vrste kakor tudi najbolj preizkušene zmesi. Prednosti s strojem žgane kave pred navadnim praženjem so splošno priznane; o tem se lahko vsakdo prepriča z malo poskušnjo.

Z odličnim spoštovanjem

KAREL PLANINŠEK
na Dunajski cesti.

(Postajališče elektr. cestne železnice.)

111-9

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Razglas.

VI. redni občni zbor

delničarjev „Ljubljanske kreditne banke v Ljubljani“

se vrši

v sredo, dne 21. marca 1906

ob 10. uri dopoldne

v gornjih bančnih prostorih v Ljubljani,
Špitalske ulice šte. 2.

S P O R E D:

1. Poročilo upravnega sveta o preteklem poslovnem letu in predložitev računskega zaključka z dne 30. decembra 1905.
2. Poročilo nadzorstvenega sveta.
3. Nasveti upravnega sveta glede razdelitve čistega dobička za leto 1905.
4. Volitev upravnega sveta.
5. Volitev nadzorstvenega sveta.
6. Slučajni predlogi.

OPOMBA: § 12. bančnih pravil: Občnega zbora se smejo udeležiti tisti delničarji, kateri so položili pri bančni blagajni v Ljubljani 8 dni pred zborovanjem vsaj deset delnic.

§ 14. Na občnem zboru tvori vsakih deset delnic po en glas; tisti delničarji, ki se osebno ne udeležijo, morejo biti zastopani po drugih delničarjih, ki imajo glasovno pravico, s pooblastili, kakor jih določi upravni svet.

821

Otvoritev vrtnarstva.

Slav. p. n. občinstvu v Ljubljani in na deželi si dovoljujem najljubše naznaniti,

da sem otvoril

na Rimski cesti št. 5
umetno in trgovsko vrtnarstvo

Izdellujem vsakovrstne šopke in vence po najnovejši obliki, kakor tudi vsa v vrtnarsko stroko spadajoča del solidno in jako ceno. V nadi, da me bo slav. občinstvo posečalo z mnogimi naročili, se najvda neje priporočam z velespoštovanjem

Viktor Korsika
umetni in trgovski vrtnar.

825-1

Knjižna novost!

A. Aškerc:

Mučeniki.

Slike iz naše protireformacije.

Cena: broš. z izvorno risbo na naslovni strani 3 K, eleg. vez. 4 K 50 h, po pošti 20 h več.

Ta najnovejša Aškercova pesniška knjiga obsega petdeset epskih pesnitev iz zgodovine slovenske protireformacije. Reakcija zoper protestantizem se je bila začela že za Trubarja. Ko pa je zasedel ljubljansko škofijsko stolico Tomaž Hren, so se začeli hudi časi za slovenske protestante. To reakcijo nam slika Aškerc v plastičnih epskih pesnitvah na podlagi zgodovine in v njenem duhu. Vsak izobražen Slovenec se mora zanimati za zgodovino svojega naroda, torej tudi za slov. protestante, ki so po dolgem upiranju podlegli kot pravi mučeniki za svoje prepričanje, tako, da jim mora izkazovati svoje simpatije in spoštovanje vsak napreden Slovenec.

Knjiga je izšla v založbi

Lav. Schwentnerja
v Ljubljani.

818-2

150 hektolitrov novega vina

graščinskega, samo odbrane, plemenite vrste, iz kraja Sv. Ivan-Zelina proda

HINKO LUŠIČ

758-3

Sesvete na Hrvaškem.

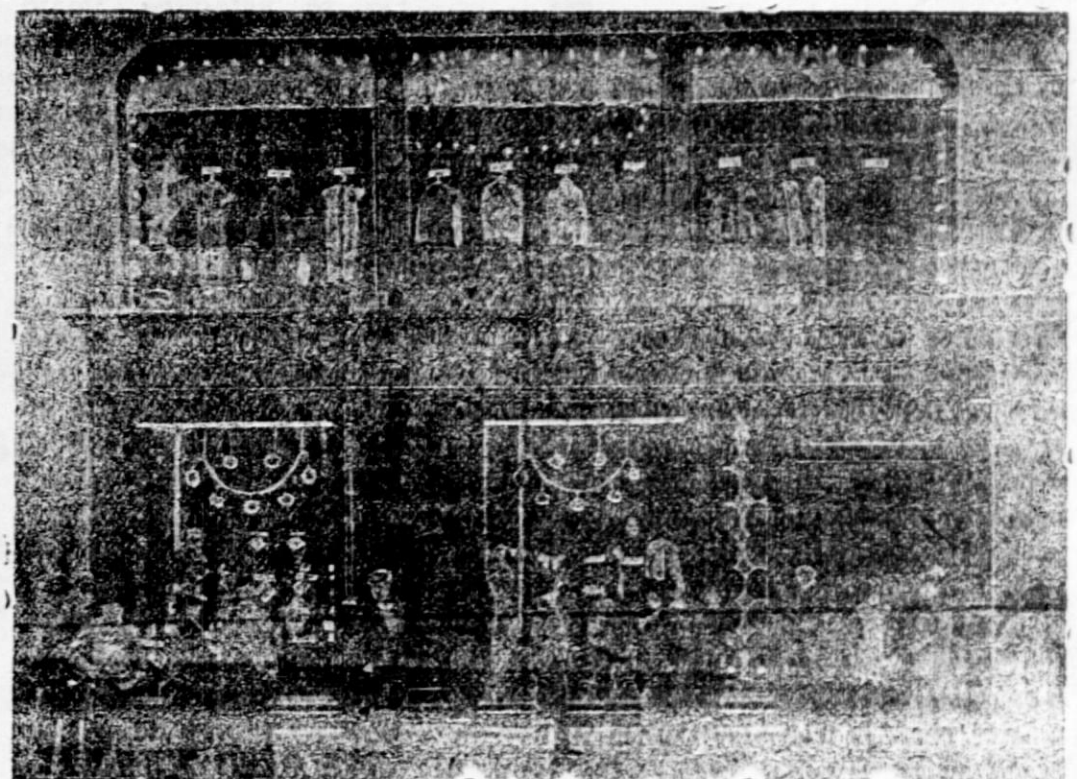
Stavbni prostor

v obsegu 1012 □ metrov, nasprotno hotela „Union“, se proda po 40 □ meter.

Več pove D. Rovšek, fotograf Ljubljani, Kolodvorske ulice št. 3.

Istotam se želi kupiti staro, uporabljivo žičasto ograjo v dolžini 20-40 metrov.

778-2

Že za gl. 3-80

najmodernejši raglan in paletu z žametnim ovratnikom in obrobljene z žametom.

Za gl. 1-50

zraven spadajoča suknena krila modernega kroja.

Za gl. 4-20

damska suknena obleka elegantnega kroja.

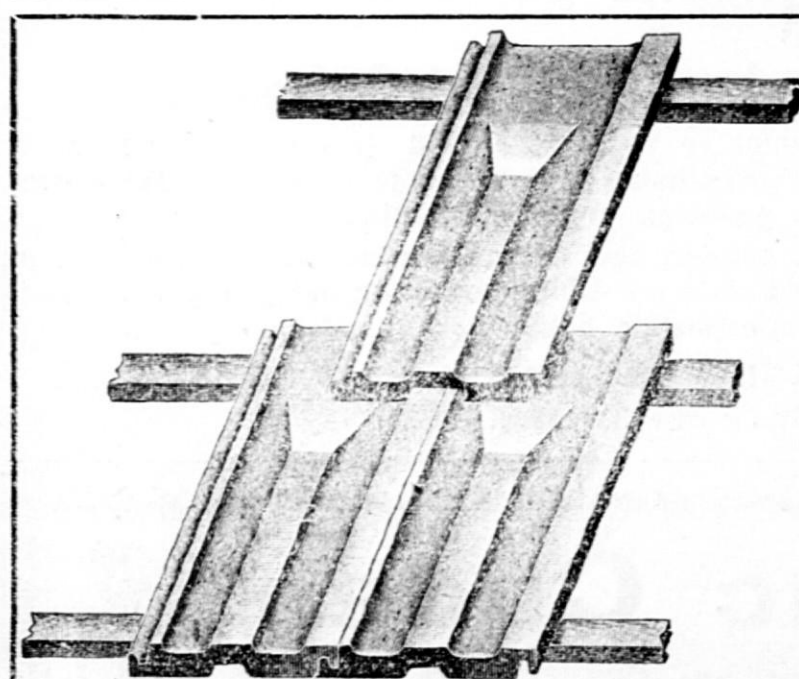
Največja izbira oblek za gospode, dame in otroke od preproste do najfinejše vrste po čudovito nizkih cenah. Na željo pošljem vzorce na izbiro tudi brez povzetja.

781-3

„Angleško skladišče oblek“

O. BERNATOVIČ

v Ljubljani, na Mestnem trgu šte. 5.

F. P. Vidic & Komp. Ljubljana,

opekarni in tovarna peč, ponudijo vsako poljubno množino

zarezane strešne opeke, „Koroški model“

(Strangfalzziegel)

Barve: a) rdeči naravno žgani, b) črno impregnirani.

833-1

Te vrste strešniki so patentovani v vseh kulturnih državah. Lastniki patentov: F. P. Vidic & Komp. in Jos. Marzola.

Najličnejše, najcenejše in najpreprostejše strešno kritje.

Vzorci in prospekte pošljemo na željo brezplačno.

Takojšnja in najzanesljivejša postrežba.

Sprejmejo se zastopniki.

Sprejmejo se zastopniki.

Od srede 7. marca do 25. marca

se bode ostalo manu-fakturno in modno

blago tvrdke **A. Primožič, Resljeva cesta št. 3** prodajalo na drobno za vsako sprejemljivo ceno. Osobito je še mnogo blaga

za damske in moške obleke, plaatinina, preprone, bluze in damski pomladanski paletoti. Dalje tudi velika množina ostankov. Prodajalna bo vsled pripravljanja za znižanje cen za to zadnjo prodajo 5. in 6. marca zaprta. - - -

Prodajalna se takoj odda in je na razpolago že s 25. marcem t. l.